

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
proxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio 6. Interrogatus de Sacerdotio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

QUÆSTIO V. Restrictio, & equivocatio
in fide.

AN Catholicus de fide interrogatus possit utrī restrictione saltem non purè mentali, que oritur ex circumstantiis extrinsecis, aut verbis æquivocis, aut amphibologicis, per quae praesentes fidei negationem intelligent, ethi loquenti aliud significent?

REsp. negativè. Quia ex tali responso eadem mala sequuntur in animis audientium, idemque fidei contemptus, qui sequeretur ex simplici fidei negatione: ergo ejusmodi responsa in materia fidei debent esse graviter prohibita, propter damna gravissima inde consequentia. Hinc graviter peccaret, qui interrogatus auctoritate sive publica, sive privata, diceret se esse Puritanum, etsi per hoc in animo intelligeret, se esse amatorem puritatis. Item, qui negaret se esse Papistam, intelligendo, se non esse de familia Papæ: Aut negaret se esse Catholicum Romanum, intelligendo, natum Romæ: aut qui diceret Sanctos non esse conlendos, scil. cultu divino: aut se damnare cultum imaginem, etsi per hoc, imagines dæmonum, sola mente subaudiret.

QUÆSTIO VI. Interrogatus de Sacerdotio.

AN Presbyter, ut evadat periculum, possit salvâ fide negare se esse Sacerdotem aut Religiosum?

REsp. affirmativè: quia per hoc nullo modo negat se esse Catholicum: potest enim esse

Pars 3. tract. 6. Resolutiones practica ad &c. 543
esse Catholicus absque ordine sacerdotali, aut
statu religioso.

QUÆSTIO VII. *Uſus carnium inter
hæreticos.*

AN licitum sit Catholico, imminentे gravē periculo, vesci carnibus inter hæreticos tempore ab Ecclesia prohibito, ne ab iis pro Catholicō habeatur.

RESP. affirmativē, si incommodum aliās incurrendum sit notabile, non sola irrisio, aut levis contemptus. Quia præceptum Ecclesiae non solet obligare quando ejus observatiō cum gravi incommodo conjuncta est. Neque potest illa comedio prudenter haberi pro negatione fidei. Satis enim constat Catholicos multis de causis uti cibis aliās prohibitis, v. g. ratione valetudinis, aut dispensationis.

Sed quid si hæreticus expressis verbis invitet Catholicum ad eſum carnium tempore prohibito, ut hoc signo probet an verè sit Catholicus, vt carnē illi apponat expressē in contemptum præcepti Ecclesiastici?

RESP. illicitum esse tali casu vesci carnibus, et si grave incommodum instaret: nisi Catholicus expressē potestetur, se cibis illis uti salvā suā fide, ob valetudinem, aut alias legitimas causas sibi cognitas. Quia aliās in illis circumstantiis comedio cibi interdicti determinatur ad significandum defectionem à fide, & obedientiam Ecclesiae; quae defectio ex nullo fine aut ratione potest honestari. Utramque responsionem confirmat resolutio Apostoli in casu non dissimili, i. ad Cor. 10. ubi interrogatus an liceret